



කිලිට් සෝදන පින්චන්තිය

සමත් සිව්ව කුසුම් ගමේ පිටි විසිවලා  
 නුමේ ඇදුම් ඇදුන් ඉමේ දුටයි ශිල්ප බලා  
 නතත් ශිල්ප වරම් එදෙස ගොරන් ඉන් බලා  
 ගිණේ සතුට ඇස්දෙක ආ කැලුම් දිලිසිලා

ගමේ කිලිට් ගලේ ගසා ගසා සෝදලා  
 නුමේ සවිය වතුරේ යයි දොලේ සේදලා  
 ගදේ සුසුම් රුහිරු නතර සමඳුම් ඇඹිරලා  
 තේක වර්ණ සඵ ඇස්සෙන් හැලෙයි මිරිකිලා

කළුපර ආනේ කොටනා විදුලිය පිටවෙලා  
 නුමේ ගිණේ අකුණක් වී දුටයි සිරුර පුරා  
 වනින වැස්ස පොල්අතු වනලෙන් හෙමිතිට ගලා  
 ලිපේ ගිනි නිවා කුස ඇතුලේ ගින්නක් වෙලා

සැදුවන්තු පෝයදාට පත්සල් පැමිනිලා  
 සුනින පෝයක වර්ත ඇසයි නිතඬ වෙලා  
 බෝමලුවේ නුම දැකලා ඇයි කොතකට වෙලා  
 නුමේ කළුපි බිදුවේ පහන් එදිය පනින වෙලා

අතුල විජේවික්‍රම

ශ්‍රේෂ්ට මිනිසකු මම ලදිමි

එක් දෙයකි වැස්ස.....  
 අහස සොලවට  
 ආදරය කරන බව හඟවන ;  
 එලස ඔබද සබද මට..  
 ආදරය හඟවන..... එක් දෙයකි...  
 ඔබෙන් ලබන... තනාටී  
 නිරතුරුවම මට !,  
 පීවීමේ..... මුල ඉබ්බසා හැඩු මම  
 ඒ තනාටී මැද.....,  
 ආඩම්බර වෙමි..... රට රාජ්‍යක්.....  
 ලැබූ විකිසක ලෙස...  
 ඒ තනාටී මැද අද...,  
 සියලු පාප කර්මයින්ගෙන්...  
 ලොව සිටින,  
 සියලු පාපකර්ම වලින්...  
 ලොව හිඳින...  
 මා ගලවා ගැනීමට ඉරු උත්සහය  
 වම තනාටී බව...  
 මා පසක් කර ගනිමි...,

ඉදිං....  
 මා ඔබෙන් ලබන  
 දැඩි සෙනෙහස විය නොවේද ?  
 පසක් විය පිවීමේ....  
 යෙහවුන් හිමිදිරිය හිමිකර...  
 මදිවීමේ මදිදහන ලැබූ වීට...  
 ඔබවත් ශ්‍රේෂ්ඨ මිනිසෙක්  
 මා ලද බව..!

මංගලා .....

බෙරික්  
 වයලට් ගුණරත්න හේ උත්පලවන්තා  
 මෑතියෝ කවිය පැහැදිලි ගැනී  
 ගෙයින් එය පැහැදිලිව ලියා ගැටන  
 එවන්ත

අද අපි, යන්නේ කොහේ ?

වෙනස් වේ ලෝකය  
 ගැම අනිත්ම  
 පස්සට තල්ලු වී වචි දුගම  
 අඩුවේ පත්සල් යෑම  
 ගියත් පිලිපදිනවාද  
 සිල් පහම ?

සොයන්නේ විනෝදයයි  
 ආලයයි සුවපහසුවයි  
 අද කියන බණා තර්කානුකුලයි  
 ගැලපෙයි  
 නිවන බලාම බණා නොඅසයි නොකියයි  
 යෝම ගිමි මතක් වෙයි

එක අතකින් හර  
 දුරදිග බැලුවොත් වැරදි  
 "පීචිතා අනියතා මරණා නියතා"  
 මනකයට ඒ බුදු වදන  
 ඇයි එතකස් දුක් විදින්නේ !  
 සැප විදින්න, තව පරම්පරාවයි  
 තියෙන්නේ

ආවේ නිකං යන්න නිකං  
 දීරි දේ නව වතට

පැරිමානුවන් ලෙස හැසිරේ  
 රෝමයේ ඉන්න වුන්  
 ඇයි නවත ලෝකයට පිටුවාන්නේ ?  
 නවකෙක් අසයි  
 උරුමයි පුදමයි කරුවෙක ලෝකයයි  
 අසිරිය ගැලවෙන්න වේදනාවෙන්  
 මර්කෙයි,  
 මගියා

පසෙක, "අනිච්චාවත සංචාරා....  
 හිගුරුමි දෙයි

ආචාර්ය මාතු එච්.  
 ලියනගේ

මගේ සෙනෙහස.....

අතට රන්මසු මහැනි අඹරණ මට නැත අවැසි  
 පයට විල්ලුද ගතට මුද සේලද නැත  
 ගිසට දිව මාලිගා දැඩි දැස්සන් නැත  
 හදට නුමේ සෙනෙහස නොඅඩුව ලැබුනාම

මහරම් යම්වනගේ නුඹට පිදු හද ඇත  
 කොතරම් කල් ගත වුවද සෙනෙහස අඩු  
 නුමේ නමින් දු පුතු මිනි මුතුටත්  
 ගිමිටයි නුඹ නමටයි පනිවන දිවිගිමියෙන් මම

පීචින දිගු ගමෙන් සැඳු කාලය එළඹෙන තුරු  
 නුඹ ඇසලම ගැටසෙමින් නුඹ හට දිරියක්  
 කල පිරි සෙනෙහසින් නිය පිරිදෝමින් උවරෙන්  
 නුඹට කලින් මම මෙලොවින් පමු

සුභාෂිතී බුද්ධසිරි බෙරික්

අවැසි  
 අවැසි  
 ඇති

නොවෙනස්ව  
 නොවෙන  
 ලැබුන  
 රකින

ඉන්නම්  
 වන්නම්  
 කරමින්  
 ගන්නම්

පුංචි මිණිපිරිය වෙන

01. සිත සාතුවේ දුටසක වර්ණා පුෂ්පයන්ගෙන් පිරි කැමිලියා රුක් සෙවනෙහි ගත කරමින් සිටියා
02. රෝස පැහැති දෙකපොල අතරින් ගලනා කිව් කිව් සුමිතිරි වූ ගලා තබක් සෙමින් සෙමින් ඇසුනා
03. ඒ සුන්දර මිනිපිරි හඬ පීචිතයේ පළමු වරට සිරි ලංකා දිසයේ සිට බැටුනින්ගත් ඇසුණා
04. ඒ හඬ කන් වැකුණු වගස කිරි අම්මට දුක ගිනිලා පුංචි පැටකකිය බලන්න මෙල්බත් වෙන ආවා
05. තෙමසක් දැඩි මහන්සියෙන් හදා ගන්න කිරි කැටියන් උකුලේ රුචා ගත් තියදනා ලංකාවට ආවා
06. ඔබේ දිවිය සරු කරන්න දිවා රැස් කිලි නොලබා වෙහෙසෙන සැරි දෙමව්පියන් සැමයට මනකයට ගන්න
07. අපි ගිය පසු ලක්දිව වෙන අපිව බලන්නට එන වීට කවරදාක හෝ වගසින් වරෙන් දුටේ හෙල සිරිතට
08. බුදු ගුණ මුළු සිත පුරවා උදේ සවස දෙගුරුන් වැඳ ලක් දොරටු ගරු කරමින් හෙල දියඹියක් වෙසන් දුටේ
09. සබ්බ සකල මනාමය සොරකම් කල හැක සොරුනට උගත් ශිල්ප පමණක් ලොව රැඳෙයි සදාකාලිකවම
10. ලක්දිව දෙරණේ පිහිටි මී මතු පරපුර සුරැකී ඉබ්බ නිවෙස් විකුණාගෙන තම මා පිය අමතක කර
11. සුරපුරෙකැයි සිතා මෙරට සිටිනා අපෙ නොදරුවන්ට මුනිදුන්නේ අනිත්‍ය බව මෙතෙහි වෙනතා කවර දිනක
12. සිරි කල්දිව ඔබගේ දේශයයි දුටේ එරන් දෙරන මබගේ මව්වරිය පුත් දිවිය නිබේන තුරු එය අනගන්ත පුතේ අපි හැමවිට ඔබ ගැන සිතනවා දුටේ



**මේ හමයි ගැලවේ - කොඹාදම් එක්කරය**

බිත්තියේ දින දසුන - බලයි මැලවුන තෙතින්  
 නුඹ වෙහෙව යන දිනය - එළඹේවි අද හෙටම  
 දෙදාහස් එකොලෙන් - පුරා වසරක් තුලම  
 නුඹ නිතඬ සේවයට - හය ගැතිය අපි සැවොම  
 නොතිටියා නම් නුඹත් - බිත්තියේ එල්ලලා  
 කොයි තරම් වැඩ ගොඩක් - කරවිද අපි අඩුව  
 දුක තමයි මගෙ ගිණේ - ඒත් මක් කරන්නද  
 මේ නමයි සාපවේ - සොබා දුමේ එක්කරය

අලුත් දින දසුන ඇත  
 නිහඬතමින් පුටු මගේ  
 බිත්තියට පැනගන්න  
 නොඉවසිල්ලෙන් වගේ  
 සුරැපි දැරියකගෙ  
 මුහුණ ඇත සිතුවමට  
 අපුරුයි බලන්නට  
 මේ අලුත් දින දසුන  
 පිලිගනිමු නව වසර  
 හද පිරිනැමු සංභොයින්  
 පහත්නෙමි හැමෝටම  
 තිරෝති සුව පැතුම්

**මාලා කරුණාතිලක**

පහනී වැට්ට

**සිත සාකසා ගැහැණි - වැහැණි**

රසික සිතන - ගිත තැල රසින් පණ  
 ගත - සිත සහනන - නැලුණ වදන්  
 දොමනස් සිත් සොමනස් වන මිහිර  
 ගැහැන - වැදුන නාදෙන් සිත්

සිත් සිලවත් කරවන ගැහැනා  
 මෙන් - කරුණ දැක සිතුවී මැවී  
 වින්දන ගි රසය මවයි සිතේ  
 අරමුණු මැවී - මැවී යෙදේ බැතින්

පාච්ච - නතිකම නොදුනේ ඇසෙනා තැන ගි  
 කම්පා සිත් නිසල කරයි සාන්තවූ ගි  
 දැවෙන - තැවෙන - සෙක්ක සිතුවී තුරන් කරණ ගි  
 සුන්දර පැදි අණ පොවමින් සවන් විනන ගිත

සිත ඇදෙනා ගිතැහැන - කාන්දුමත් බලා  
 රළ - සිත් මුදු කරවන්නට මසුරක් ඇති අණ  
 අරමුණකට නතුකරමින් බදුන් වඩන මෙන්  
 ගිතැ සහසායයි සිත් රිදමෙන් පිරිසුන්

ලග නැති අය ලංකාවක විසිමින සවි ඇති  
 ගිතැ පුරුණිය වේ සිත් සහසන  
 ගිත - රග දේ වින්දන පවිටු වෙනනා  
 ගිතැසනට ඇත සුන්දර සාන්ත අනුකස්

සො වා  
 හසුරුවා  
 මව මවා  
 සැන සේවා

වැදුනා  
 සුදිලෙනා  
 බාවනා  
 වන්දනා

සුමිතිරි  
 මුදුපිරි  
 රසපිරි  
 සුපිරි

ඇති  
 අති  
 බැති  
 නිති

මහා  
 වහා  
 නහා  
 මහා

ඇල්ලූඩි වටපළුව